

Oraakkeli on jälleen puhunut

Kalastaja **Pentti Linkola** on saanut suomalaisissa tiedotusvälineissä kahdenlaisen vastaanoton. Vielä muutama vuosi sitten hänet leimattiin kylähulluksi ja tunnottomaksi ekofasistiksi. Nykyisin hänet kuvataan yhä enemmän oraakkelimaisena kulutusyhteiskunnan omanatuntona, jolta kysytään viisaita mielipiteitä niin lajituhosta kuin kierrätyspaperin valmistuksestaakin. Joka tapauksessa tiedotusvälineet ovat muodostaneet Linkolasta eräänlaisen valtakulttuurin vastaikonin, jonka tekemisiä ja sanomisia seurataan poikkeuksellisen tiiviisti. Samalla Linkola on jäämässä yhä enemmän myös itse oman julkisuuskuvansa vangiksi, halusi hän sitä tai ei.

Viime tiistaina Linkola esiintyi Turun yliopistolla vihreiden opiskelijoiden järjestämässä tilaisuudessa. Luentosali IX oli lähes täynnä opiskelijoita, jotka hiiren hiljaa kuuntelivat, mitä harvoin yleisötilaisuuksissa esiintyvällä Linkolalla oli sanottavaa.

Sellaiselle, joka on joskus lukenut Linkolan haastatteluita tai hänen kirjojaan, tilaisuus ei paljon uutta tuonut. Linkolan viesti on ja pysyy samana: Ihmisen vastuuton ja öykkärimäinen yliherruus planeetalla on lopetettava, jotta elämä ja ihmislaji sen osana voisi säilyä.

Kaikki elämä yhtä arvokasta

-On mieletön väite, että ihmiselämä olisi tärkeämpi kuin elämä sinänsä. Jokainen elämänmuoto on periaatteessa yhtä arvokas, aloitti Linkola esityksensä. Yhä kiihtyvä eliölajien tuhoutuminen on Linkolan mukaan luonnonhistoriassa poikkeuksellinen, paitsi huikean nopeutensa vuoksi, myös siksi, että sen on aiheuttanut yksi evoluution itsensä tuottamista lajeista, ihminen. Linkolan siteeraaman, tiedekeskus Heureka esittämän arvion mukaan eliölajeja katoaa maapallolta nykyään vuodessa noin puoli miljoonaa.

Linkola korosti, että hänen maailmankuvansa ei ole puhdasoppisen tieteellinen, koska hän ei tyydy vain seuraamaan viileästi sivusta evoluution etenemistä ja ihmislajin muille lajeille ja itselleen aiheuttamaa tuhoa.

- Elämänsuojelija näkee ihmisessä kuitenkin niin paljon arvokasta, että hänen kannattaa yrittää jarruttaa evoluution kulkua. Häntä ajaa eteenpäin usko, että ihminen ei alistu tuhoonsa. Vaikka evoluutio muuttaisikin suuntaa, se olisi silti evoluutiota, mukautumista uuteen tilanteeseen, Linkola totesi.

- Luontoa ei ole olemassa minään pyhän hengen kaltaisena kokonaisuutena, vaan luonto on yhtä kuin eliölajit. Luonto kestää juuri sen verran kuin eliölajit kestävät ja ne näyttävät kestävän hämmästyttävän vähän.

Aidsiin ei kannata luottaa

Väestönkasvu on Linkolankin mielestä maapallon uhka numero yksi. Hirtehishuumoria useinkin viljelevä kalastaja totesi, että hän ei luota HI-viruksen mahdollisuuksiin ihmiskunnan pelastajana pennin vertaa, koska hän ei enää aliarvioi lääkäreiden ja insinöörien kekseliäisyyttä. Pahinta väestöräjähdyksessä on Linkolan mielestä se, että teollisuusmaiden lisääntyvä väestö kuluttaa yhä suuremman osan maapallon energia- ja raaka-ainevaroista. Siksi hänen mielestään juuri suomalaiset ja muut pohjoiset kansat, jotka pitävät korkeaa elintasoaan kalliisti yllä, ovat pahimpia tuhlareita.

- Syntyvyyttä on tärkeämpää säännellä Suomessa kuin lähes missään muualla, Linkola totesi.

Vaalien alla Linkola tuntee olevansa kuin itsekkään kakaralauman keskellä. Niin poliitikot kuin talouselämän ja ay-liikkeen johtajatkin ovat Linkolan mielestä pikkulapsia, jotka vaativat aina vain lisää itselleen, välittämättä mistään muusta.

- Tuntuu taas siltä, kuin kaikki varoitukset olisivat kaikuneet kuuroille korville. Kaikki kiljuvat vain lisää rahaa, niin SDP, Kokoomus, Keskusta kuin vihreätkin. Mitään merkkejä suunnan muutoksesta ei ole nähtävissä.

- Palkkakuoppafilosofia on päättymätön kehä. Aina vertailukohtana on se, jolla on enemmän. Koskaan köyhä yksinhuoltaja ei vertaa omaa elintasoaan ruandalaiseen pakolaisnaiseen, Linkola kritisoi.

- Elämänsuojelija päätyy ajattelussaan väistämättä ihmisen halveksuntaan. Mutta se ei poista rakkautta ihmistä kohtaan, teki hän sitten mitä tahansa.

Demokratia -luonnon vihollinen

Enemmistödemokratia on Linkolalle yhtä suuri hirvitys kuin hän uskoo itsensä olevan demokratialle. Sellaisilla poliitikoilla ja johtajilla, jotka kuuntelevat ja toteuttavat vain enemmistön vaatimuksia, ei ole Linkolan mielestä mitään virkaa. Demokraattinen päätöksenteko johtaa hänen mukaansa useimmiten luonnon kannalta väärin ratkaisuihin. Tilalle Linkola ehdottaa jonkilaista ekologisesti valistunutta itsevaltiutta, ammattijohtajuutta ja voimakasta hallitusta, jossa luonnontieteilijöiden ääni painaisi eniten.

Linkolan analyysi ja ratkaisumallit ovat yleensä niin masentavaa kuultavaa, että kuulija ihmettelee, mikä mahtaa pitää elämänsuojelijan ylipäänsä hengissä.

Linkola kertoi nauttivansa hyvin pienistä ja yksinkertaisista iloista, kuten ystävien tapaamisesta ja luonnonilmiöistä.

Linkola uskoo edelleen valistuksen voimaan, tuskinpa hän muuten itsekkään jaksaisi kirjoittaa ja esitelmöidä ajatuksistaan.

- Puheet siitä, että elämän jatkuminen olisi kenellekään yksilölle yhdentekevää, ovat luonnottomia. Viime kädessä elämän säilyttäminen on luovuttamaton arvo paatuneimmallekin teknokraatille, Linkola totesi.

- Elämän jatkumisen puolustamista on jatkettava vastoin kaikkia toivottomia tosiasioitakin.

Linkola ei selvästikään pidä siitä ekologi-gurun maineesta, jonka tiedotusvälineet ovat hänen mukaansa hänelle antaneet. Mutta ilman mainetta hän olisi tuskin saanut kerätyksi ympärilleen näin suurta kuulijajoukkoa.

- Linkola on ylimainostetumpia ihmisiä tässä maassa. Suomessa on koko joukko radikaalimpiakin ajattelijoita kuin minä. Luovuttaisin mielelläni puheenvuoron eksakteille tutkijoille ja tutkimusryhmille, mutta koska näitä asioita on tutkittu niin vähän, minunkin kaltaiseni ihmiset pääsevät esittämään fundeerauksiaan, pohdiskeli Linkola asemaansa.